

PROSLAVA OB DNEVU ŽELEZNIČARJEV

Ob spomeniku 13 žrtvam žandarskih bajonetov 24. aprila 1920 na Zaloški cesti v Ljubljani je v torek, 15. aprila zaplapolal plamen v spomin žrtvam železničarskega štrajka, pa tudi v spomin na čvrsto revolucionarno iskrenje in vrenje med slovenskim delavstvom. Več tisoč zbranim ljudem je spregovoril sekretar predsedstva CK ZKS Franc Setinc, na slovesnosti pa so sodelovali tudi slovenski gledališčniki, godbe in pevski zbori.

(Foto: J. Čurin)

Naša beseda '80

V počastitev 35. obletnice osvoboditve so občinska konferenca ZSMS, zveza kulturnih organizacij, zveza prijateljev mladine, občinski svet zveze sindikatov in odbor za gledališko, lutkovno in folklorno dejavnost ZKO v občini Šiška pripravili kulturno prireditev Naša beseda '80. V dveh tednih v aprilu so se nam predstavili gledališki igralci, recitatorji, plesalci, lutkarji, fotografi in likovniki iz naše občine. Sodelovale so osnovne, srednja in glasbena šola, kulturno-umetniška društva, osnovne organizacije ZSMS, krožki, gledališke, igralske in druge skupine ter posamezniki. Prav tako zanimivi kot kulturni nastopi so bili trije posveti o uprizarjanju proslav, pedagoškem delu pri lutkovnih in gledaliških predstavah in o razvoju kulturne dejavnosti v bodoče. Zaključna prireditev Naše besede '80 bo ob dnevu mladosti v kinu Šiška.

Obenem zveza kulturnih organizacij že vabi na sodelovanje na prihodnji prireditvi Naša beseda, ki bo drugo leto prav tako v aprilu.

Janez Kopač

KONCERT V VODICAH

(ub) V soboto, 29. marca je bil v dvorani KS Vodice samostojni koncert, ki sta ga izvajala Godbeno društvo Vodice in mešani pevski zbor Jakob Aljaž. Kot gost je nastopil moški pevski zbor iz Medvod. Koncert je bil zelo dobro obiskan.

Izkupiček je bil namenjen za glasbeno izobraževanje mladine v Vodicach.

Prisrčno v pobrateni Parmi

V organizaciji naše občinske zveze prijateljev mladine in SML je pobrateno mesto Parma obiskala skupina šišenskih pionirjev, ki so jih vrstniki prisrčno sprejeli. (Foto: F. Rozman)

NAŠI KLICAJI!!!

Investitorji - mešetarji!

Planiranje razvoja vseh dejavnosti gospodarskega in družbenega življenja je tudi v socialistični samoupravni družbi nujno, saj le tako lahko zagotovimo skladen razvoj na vseh področjih našega dela in ustvarjanja. Plani razvoja morajo vsekakor biti medsebojno dobro usklajeni, saj sicer prihaja ob njihovi dosledni realizaciji do nič kaj zaželenih posledic — celo do izgub novozgrajenih tovarn, ker nimajo potrebnih surovin za predelavo oziroma, ker svojih polizdelkov ne morejo prodati predelovalcem.

Vsi vemo, da so temeljne celice planiranja TOZD in krajevne skupnosti, na podlagi tukaj sprejetih programov pa planiramo tudi razvoj občin, republik in federacije. Seveda je ob vsem tem treba uskladiti realne možnosti razvoja z željami posameznih investitorjev, kajti predobro vemo, da bančni krediti niso neizčrpen vir sredstev za investicije, po drugi strani pa je treba upoštevati tudi realne jugoslovanske potrebe po določenem izdelku.

Planiranje je izredno zahtevna in odgovorna naloga, kajti le dobro, učinkovito in predvsem realno planiranje nam omogoča tudi skladen razvoj na vseh področjih dela in ustvarjanja. Prav zato je treba vse plane temeljito pripraviti, jih uskladiti s stvarnimi jugoslovanskimi potrebami in šele potem začeti z realizacijo načrtovanih investicij.

Toda prav pri gradnjah novih tovarn prihaja velikokrat do nezaželenih zapletov. Kar navadili smo se že na krajše ali daljše zamude pri dograditvi objekta, skupni stroški novogradnje pa se običajno za velike vsote novih dinarjev razlikujejo od načrtovanih. Kje je vzrok temu? Graditelji se največkrat v svojih opravičilih za zamude izgovarjajo na pomanjkanje določenih materialov, na zamude kooperantov, na visok skok cen potrebnih materialov, na ukrepe državne administracije. Res zanimivo je, da so za vse vedno krivi drugi, le sami nočemo priznati ali videti lastnih slabosti.

Toda vse vendarle le ni tako črno, saj izjeme potrjujejo pravilo. Litostroj je ena takih izjem, saj vse investicije dogradijo v načrtovanih rokih in s stroški, ki so jih načrtovali.

In zakaj drugod tega niso sposobni narediti? Možnih odgovorov je vsekakor veliko. Eden izmed njih je tudi ta, da vse prevečkrat gradimo z veliko udeležbo bančnih kreditov, ki pa so omejeni glede na udeležbo lastnih sredstev investitorja. Če investitor ve, da ima samo, na primer, 50 milijonov lastnih sredstev in da mu banka da na ta lastna sredstva največ 100 milijonov kredita, je povsem jasno: investicija ne sme biti večja kot 150 milijonov, da bo dobila potrebno »zeleno luč« in kredite za gradnjo. Plan je treba pripraviti v okviru teh števil, čeprav načrtovalci že vnaprej vedo, da bo denarja premalo. Toda ko bo enkrat objekt na pol dograjen, se bodo že našla še preostala sredstva...

Počasi tudi taki filozofiji investiranja stopamo na prste, predvsem pa bo potrebna še večja odgovornost pri sprejemanju in odobravanju investicijskih načrtov, če hočemo, da bomo tovrstno prakso povsem izkoreninili.